

ЗАСЕДАНИЕ НА РЪКОВОДСТВОТО НА НАРОДНИЯ ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ" С
ПАРТИЙНОТО БЮРО И ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪЮЗНИЯ КОМИТЕТ И СЕКРЕТАРЯ НА
КОМСОМОЛСКОТО БЮРО

4 януари 1974

ПРИСЪСТВУВАЩИ:

1. Александър Гетман
2. Никола Динев
3. Георги Гайтанников
4. Николай Николаев
5. Николина Лекова
6. Емил Стефанов
7. Иванка Димитрова
8. Софка Атанасова
9. Васил Стойчев
10. Петър Василев
11. Севелина Гьорова
12. Пламен Чаров
13. Георги Раданов
14. Атанас Воденичаров

АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН. По инициатива на партийното бюро организираме тази среща на ръководството на театъра с партийното бюро, съюзния комитет и бюрото на комсомола, за да обсъдим предстоящите задачи на театъра в областта на репертоара, преди да бъдат внесени за разглеждане в художествения съвет. За да бъдем по-делови предлагам да не се изказват всички, а само тези, които могат да направят конструктивни бележки и препоръки. Искам да ви изнеса една малка информация за въпросите, които ще бъдат разгледани на утрешното заседание, на заседанието на художествения съвет

който ще свикаме през февруари, а също така и с някои други неща, свързани с предстоящите ни пътувания до чужбина.

на второ място тази среща е полезна, за да си видим дето се вика очите, защото аз обикновено контактувам повечето само с партийния секретар.

Целта на нашата предстояща работа и задачи е да въведем една по-голяма заетост на актьорите в новите постановки, на второ място - тази година да излезем с по-голям брой постановки, въз основа на разпоредването да ползваме в периода на ремонта три софийски сцени ние нямаме право да готвим по повече от една постановка на всяка от използваните от нас сцени.

На конгреса на артистите се констатира, че капацитетът на театрите в България не се използва напълно, не се използва напълно и художествено-организационната пара на националния театър. на конгреса на артистите аз застъпих становището, че трябва да се опитаме дали няма да можем да работим две по две успоредни пиеси и ако успеем ще можем да излезем с повече репертоарни заглавия отколкото преди.

Утре на художествения съвет ще се разглеждат едновременно три пиеси, едни от които са удобрени от преди една-две години в репертоара, а други влизат в тазгодишния ни репертоар. ние се надяваме, че с предстоящата ни премиера - "Пътуване до истината" нещата ще се развият благополучно. Там има недовършени работи по декора, ще огледаме какво има да се свърши още, за да може работата до премиерата да протича нормално. в неделя аз заедно с литературното бюро ще гледам репетицията на "Пътуването". След излизането на тази пиеса ние започваме успоредно да готвим две постановки. Едната пиеса е утвърдена от бюро на комитета и утре ще получи зелена улица от художествения съвет за започване на работа. Това е пиесата "Януари" на големия наш писател Иордан Гадичков с гост-режисьор Методи Андонов. Действащите лица в пиесата са 11 души

ши и Методи Андонов ѝ е направил разпределение, което да не се засича с разпределението на Филип Филипов, който още от по-рано изяви желание да постави "Деца на слънцето" от Максим Горки. Миналата година другарят Филипов трябваше да излезе с постановка на класическата руска комедия "Последната жертва" от Островски, но за нейното поставяне бяха необходими 4 месеца - оказа се невъзможно това да бъде осъществено и я отложихме за този сезон. Но сега той изявява желанието и ни предлага да постави с двоен състав "Деца на слънцето" от Максим Горки. С "Деца на слънцето" и с "Януари" ние ще се опитаме да ангажираме почти целия състав на театъра. За целта ние вече сме планирали използването на сцените на Държавния сатиричен театър и на "Сълза и смях", но другарят Григоров допусна една административно-техническа грешка и едва вчера ми каза, че е невъзможно паралелната подготовка на две пиеси на различни сцени с един и същ технически персонал. Какви са сроковете, другарю Григоров, които ангажираха ме на тези сцени?

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ. За Сатирата - от 22 март до 9 май,

за "Сълза и смях" - от 15 март до 28 април.

АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН. Така че що се отнася до сцени - всичко е уредено, ще търсим начини и изходи, за да решим въпроса и за техническия персонал, който паралелно ще обслужва двете пиеси. Надявам се, че утре на художествения съвет ще постигнем споразумение и по разпределенията на двамата режисьори, които с малки изключения са независими и самостоятелни по отношение едно на друго. В двете пиеси едновременно се засичат само Виолета Бахчеванова и гачко Ябанджиев. Утре също така ще обсъдим и художествените качества на пиесата на Михаил Величков "Ножът". Редът на обсъжданията на пиесите от художествения съвет е следният: "Деца на слънцето", "Януари", "Ножът", "Среща в Рим" от Камен Зидаров. В така конструирания за обсъждане репертоар ние се ръководехме и от съображението, че класическата пиеса също трябва да бъде застъ-

пена, нещо, което ще укрепи нашия репертоар, от който по редица субективни и обективни причини отпаднаха заглавия като "Хенрих IV", "Мария Стюарт", "Егор Буличов", "Крайт на книга VI". Смъртта на Карамитев се оказа тежък удар върху театъра. На другаря Гецов все още му е забранено да играе тежки роли и се оказа, че ние останахме почти без класически репертоар. Ето защо, ако утре се приеме пиесата на Михаил Величков, ако в нея има хляб и художественият съвет защити нейните художествени качества, ние ще направим опит да я поставим на една от окръжните сцени в софийски окръг - в Ботевград, Ихтиман или Самоков. Това е камерна пиеса с шест действащи лица и за която ще се опитаме да направим максимално добро разпределение с актьори, които останат неразпределени от Методи Андонов и Филип Филипов. По този начин ще се опитаме да разчупим досегашните рамки и да минем към нещо по-ново, към възможност за една по-голяма и богата художествена продукция. Освен това с премиера на окръжна софийска сцена ние ще отговорим и на решението на Градския комитет на партията за културното обслужване на окръга. Първата премиера на пиесата ще бъде овъществена на окръжна сцена, а след това ще направим втора, софийска премиера и пиесата ще се включи в редовния ни репертоарен афиш. При щастливо развитие на нещата ~~следващите заседания на~~ на заседанието на новоизбрания художествен съвет, който ще бъде свикан през февруари, ще дооформим и степенуваме предстоящите задачи на театъра до края на сезона и ще се занимаем с приемането на плана до края на календарната година, с задачата за пътуване из страната в края на този сезон, посветено на 30 годишнината от 9 септември и с репертоара с който Народният театър ще гостува в Москва. Аз вече съм изпратил сроковете за гостуването ни в Москва - от 5 септември до 25 септември за дните на българската драма и театър. /Чете писмото си до гачко гачков/. Ние ще гостуваме 14 дни в Москва, Ленинград и още един град. Лук има една такава опасност. Ние го-

стуваме на МХАТ на реципрочни начала, а те ни гостуваха с 80 души. Нас това не ни удовлетворява. С какво ще гостуваме в Москва ще решим след излизането на премиерата "Пътуване до истината". Но при всички случаи нещата се очертават така, че ние трябва да идем със 150 души и ще трябва да поемем издръжката на 70 допълнителни човека. т.е. ще идем в СССР с три пиеси - две български и още една друга съветска или западна, или с три български пиеси. Но това съвсем не е малък въпрос и ще трябва да го съгласуваме с висшите инстанции.

Третият въпрос, който трябва да се решава е какво ще работим по-нататък, въпрос, който вече придобива определени очертания, в смисъл, че трябва да се обърнем към Шекспир, Молиер. Вече има режисьор, който започва предварителната си подготовка за евентуалното поставяне на "Антоний и Клеопатра" от Шекспир. Има вероятност освен това в репертоара да се включи и още една съветска пиеса - "Преди да се е преобърнала колата", която заинтригува Стефан Гецов. Има решение на секретариата на ЦК, което визира моето име, другарят Гецов постепенно да се въвежда на наша сцена, още повече, че в случая съвпадат както интересите на литературното бюро във връзка с тази пиеса, така и творческите му амбиции, а и пиесата е хубава. Току що, другарят Камен Зидаров ми представи последния си вариант на съвременната си пиеса "Среца в Рим". Аз още не зная за нея мнението на нашето литературно бюро и това на управление Театъръ ~~и~~ ~~и~~ и нейното обсъждане тепърва предстои да се направи.

СЕВЕЛИНА ГЪОРОВА. Камен Зидаров се сърди на театъра, че не започва веднага работа по нея.

АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН. Ние сме се разбрали с него, че пиесата му не може да участва в прегледа, защото районните прегледи започват на 15 април. Поради същата причина - фактор време - пиесата на Иордан Радичков също не влиза в репертоара на театъра за прегледа. Пиесата на Камен Зидаров след като се разгледа от лите-

ратурното бюро, от съвместно заседание на бюрото на КИК с ръководството на театъра, и след като се обсъди от художествения съвет на театъра, който ще се предшества от едно подобно заседание с обществените организации - чак тогава ще се решава съдбата ѝ. Засега това, което до тук сме планирали, го имаме на лице. "Мостът" излезе, "Пътуване до истината" е пред премиера, "Януари" утре влиза в работа, "Среща в гим" е на бюрото ми, с "Деца на слънцето" всичко е ясно. По този начин ние ще се опитаме да внесем в театъра един съгъстен ритъм на работа, при който не знам дали ще успеем да пътуваме в края на сезона из провинцията цели трийсет дена.

Следователно ето трите групи въпроси, част от които ще бъде разгледана утре, друга част ще се решава през февруари и чак след това ще можем да мислим и обсъждаме в кои градове и за колко време трябва да пътуваме из провинцията. Не забравяйте, че едно подобно турне е свързано с маса финансови въпроси, които предварително трябва да бъдат разплетени, защото театърът не може да играе в провинцията и да бърка в собствения си джоб, за да заплаща разходите си. Онзи ден любимир Тенев скача в ЦК и крещи, че Народният театър трябвало да пътува така както пътувал националният театър на Англия. Повярвайте ми това е парашутна история. За да пътуваме трябва да разполагаме с две неща - с време и с пари.

Благодарение на интервенцията на партийния секретар пред другаря Живков на приема в чест на конгреса на Съюза на артистите ние ще разполагаме с нова репетиционна зала в хотел "Севастопол", с един апартамент, който ще приспособим за клуб на актьорите и с 10 стаи за режисьорите, литературното бюро и другите служби на театъра. Това ще спомогне за по-бързото отремонтране на административната част от зданието на театъра.

В Москва ще бъдем от 5 септември. Това е въпрос, който ни

притиска от две страни, ние трябва да бъдем готови в края на сезона с подготовката на пиесата за откриването на новия сезон и да пуснем по-рано колектива на театъра в отпуска, што защо пътуването из провинцията, което планираме в края на сезона, не може да бъде 30 дена.

До този момент ние сме възстановили 17 постановки на театъра за една година и възобновихме с нови изпълнителки "Казларската царица" и "Почивка в Арко Ирис", които паднаха от репертоара поради бременността на Ванча Дойчева. Предстои ни възстановяването на "Елегия" с Виолета Гиндева. Трябва да мислим и търсим начин да възстановим "Домът на Бернарда Алба" - един спектакъл, който е на европейско равнище и в борбата за чиято съдба се сблъскахме с трудности от най различен характер и не на последно място с театралния княжески феодализъм на някои театри и с ограничената околийска психология на някои членове на нашия театър. Всеки театър и всеки истински театрален творец ако се намира в нашето положение ще разбере че помощ е необходима. Освен това театърът е заплашен от още една реална опасност - другарят Кабакчиев от утре излиза в отпуска по болест и планът ни за януари трябва да се обмисли и съобрази и с този горчив факт.

Целта на днешното ни заседание е да ви информирам за предстоящите задачи и да изкажете и вие своите възмущения, съображения и огорчения, ако има такива.

Мога да ви кажа, че за наша радост гостуването на Народния театър в Белград беше отразено в централния югославски печат с повече от 25 материала: "Борба" излезе с 4 статии, "Политика" с 4, "Политика-експрес" с 5 и тонът на почти всички публикувани материали е доброжелателен с изключение на "Книжев-не новости", който писа против "Шаблона в българския традиционен маниер на игра" и против фактологията на социалистическия реализъм в нашите спектакли. Най-тежките белградски вестници

излязоха с обширни положителни материали. Режисурата на Кръстьо Мирски беше наречена "ефектна" и "реалистична", а за Енчо Халачев се писа, че е "проницателен и даровит режисьор". Сега българска телевизия завършва подготовката на един 20-минутен филм за гостуването на Народния театър в Югославия, във финала на който аз ще кажа няколко думи и там споменавам всички тези неща. Счита се, че с това гостуване театърът достойно е защитил своята марка.

Аз бих желал да не почваме дискусия, по въпроса, който сега ще повдигна пред вас, но с който все пак държа да ви запозная. Смятам че при задачите, които стоят пред Народния театър по отношение на пътувания и изяви в чужбина, е време да понарушим традиционната си затвореност и освен изнасянето на цели спектакли да минем и към формата на гастроли на отделни артисти, на режисьори, на художници. Още на първото редовно заседание в Председателството ще предложа да се разменят с чужбина актьори в роли, да се приеме като нормално явление отделни режисьори да приемат творческия риск за представянето на нашия театър в чужбина, където да поставят постановки, защото не винаги може да пътува целия състав на театъра.

По въпроса за дубльорствата аз съм защитник на тезата, че не винаги могат да се използват два пълни състава особено в съвременни български пиеси, които в момента за първи път се раждат на сцената и усилията по време на репетиции са насочени към окончателното доработване и отглеждане на произведението. Що се отнася обаче до утвърдени и сигурни класически произведения, български или чужди, ние трябва обезателно да се ориентираме към тази форма на работа, защото се работи с живи хора, които и се разболяват, и забременяват и т. н., а всеки подобен случай отеква с допълнителни затруднения за театъра. Аз разбирам предпочитанията на даден режисьор за дадена роля да иска да

работи с определени артисти и актриси. "Аз го виждам в тази роля, друг изпълнител за нея няма", добре де ама в случаите с "Почивка в Арко Ирис" и с "Казаларската царица" се оказа, че има и други изпълнителки.

Ние имаме още да решаваме и кадрови въпроси на театъра. Моля в това отношение за съдействие обществените организации на театъра, защото от 3 години вардя 3 бройки за момчета и за финансовите органи съм се превърнал в един Юро Михайлов. Аз смятам, че е малко рисковано за националния театър да взима направо момчета и момичета от ВИТИЗ, така да се каже от академичните ръце на професорите те направо да влизат в националния театър. Тази форма по принцип може да се използва, но в по-изключителни случаи. По-добре е младите хора да се поотъркалят 2-3 години из провинцията, да укрепнат като творци, ние да имаме възможността да ги огледаме, да проверим как се развиват и тогава да ги поканим в театъра. Смятам освен това, че националният театър, като пръв театър на България от време на време може да си позволи да попълва състава си и с творци, които са утвърдени на софийска сцена и които по стил и по данни отговарят на нуждите на театъра и могат да попълнят някои негови липси.

Нашата днешна среща е без служебен характер, а среща на добра воля, в която бих искал да чуя вашето мнение, съображения, препоръки.

ГЕОРГИ РАДАНОВ: Тази среща между обществените организации с управлението на театъра беше необходима и ще ни даде една константна величина за бъдещата ни работа. Очертаха се настоящите и бъдещи задачи на театъра и е много хубаво, че нещата се поизбистриха и че за въпросите, които ще бъдат повдигнати на утрешния съвет, ние ще можем да информираме целия колектив. Доколкото разбирам предстоящата ни работа се набелязва в три периода. Първият включва премиерата на Лозан Стрелковата пиеса, започването на работи

над "Януари" и "Деца на слънцето", и завършва с представянето ни на V национален преглед. Вторият период включва подготовката на пиесите за следващия сезон и пътуването ни из страната. И третият, особено важен, е подготовката и гостуването ни в Москва. В условията, в които се намираме, ни предстоят, значи, доста отговорни задачи и дълг на обществените организации е да мобилизират колектива за тяхното изпълнение. Би трябвало, освен това, да се поговори с Енчо Халачев за възстановяването на Бернарда Алба. При така начертания план не ни остава нищо друго освен да си плюем на ръцете и да си кажем "на добър час".

МИЛА ПЪДАРЕВА. Аз мога да кажа, че всичко е чудесно като план и намерение. Но има един тревожен момент, с който искам да ви запозная, с един тревожен въпрос за заетостта на колектива. Аз съм направила две диаграми за мъжете и за жените в театъра и смятам, че в художествения съвет трябва да се прочетат тези диаграми. При мъжете почти всички играят. Взимам двете постановки, които са последни, пет от миналото, почти всички мъже играят в по 4, в по 3, в по 2 и по рядко в 1 постановка. При жените - в 6 постановки играят 2 актриси, в 5 постановки - една, в 4 постановки - една, по-голямата част от актрисите играят в три постановки, а пет актриси въобще не играят. Смятам, че това неравномерно разпределение на силите при жените не е редно и те трябва да се балансират.

СОФКА АТАНАСОВА. Подкрепям другарката Мила Пъдарева и смятам, че не е оправдано в народния театър да има актриси, които да се държат без работа.

АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН. Другарко Пъдарева, ако обичате дайте на машинописките да препечатат вашия ръкопис, защото трудно чета ръкописни текстове.

Бях при другаря Живков, той се поинтересува от състоянието на театъра и искам във връзка с това да ви кажа за сведенията на участващите в "Моста". Критика ще има, но това не трябва

да ни смушава, защото никои не критикува пиесата за идейни грешки. Аз споделих с него, че публиката реагира добре, особено когато пиесата се играе пред работническа аудитория. Казах, че приемам критиката за пиесата, че ние постоянно размишляваме в театъра върху статията на Пантелей Зарев, но не я схващаме тази статия, като критическо отричане на автора, а ако образно се изразя като предупреждение : ако сме счутили малкото бърдуче, да внимаваме да не се счупи голямото гърне за прегледа. Аз поканих другарят Живков да гледа "Мостът" и той се съгласи и каза, че ще дойде тогава, когато ние с другаря Матев и със Селина Гьорова сметнем, че сме довели до край нещата около пиесата.

ЦЕТЪР СТОЙЧЕВ. Срещата на ръководството с обществените организации е похвална, това е моето откровенно мнение. Аз адмиравам систематизирането на предстоящата работа. От тези неща, които предстоят да вършим, особено радостен е фактът, че влизат нови заглавия, които ще определят физиономията на театъра. Включването на класиката - Горки и Шекспир - "Деца на слънцето" и "Антоний и Клеопатра" е обезателно условие за националния театър и занаят ние сме длъжни обезателно да мислим за нейната съдба на наша сцена. Моето мнение е, че становището, което наложи вашето, че репертоарът на театъра се определя само от български пиеси, е вредно. Не от български пиеси се определя репертоара, а от високото качество на драматургията. ние трябва да се освободим от фалшивото мнение за количествените показатели на българската драматургия. Безусловно това, което сега чувам за българските пиеси, радва. Не съм чел пиесата на Радичков - дай бог да е хубава. "Среща в гим", обаче, аз прочетох. Пиесата третира интересен проблем, но не е на равнището на останалите пиеси на Камен Зидаров и въпреки това има качества за националния театър. "Ножът" въпреки, че е с много измислени и съчинени

ситуации все пак дава възможност за театрален спектакъл. Според мен Михаил Величков трябва да бъде върнат към литературна работа над пиесата, вероятно е че тя не почива върху жиднена основа, но в нея все пак има предполагаема жизненост и моментът за нея е актуален, много ме радва влизането в репертоара на "Деца на слънцето" и "Антоний и Клеопатра", защото без класика не могат да се разгънат силите на театъра. Класиката ни е нужна като въздух и вода. За първи път от доста време насам Народният театър му се поднася един много оригинален и юбемист материал за работа. Репертоарът и другите въпроси, свързани с гостуването ни в Москва трябва да се обсъди пак в този кръг, за да не се получават неприятни инциденти. Турнето в Югославия беше повече от успешно, а това, че на известни критици не се е понравил нашия социалистически реализъм, трябва да ни радва и да се гордеем, че отидохме и защитавахме точно тези позиции. Ние отидохме със съветска пиеса и съветската пиеса в нашия репертоар е основен жалон, наша категорична позиция и трябва да се радваме, че оценката, която получихме от самата белградска критика е вярна и точна.

АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН. Във връзка с гостуването ни в Белград искам да ви поясня защо не отидохме с "Еснафи". "Еснафи" е пренесената от Товстоногов версия на ленинградския му спектакъл, който освен това е показван в Белград. Това е съображението, което ни спря да заведем "Еснафи" в Белград - ние не можем да се показваме с копия на други спектакли.

ПЕТЪР СТОЙЧЕВ. И според мен това е едно правилно решение. Чувах хубави неща за съветската комедия "Докато не се е преобърнала колелата" и се радвам, че влиза също в репертоара. Искам да споделя нещо, за което ми се струва, че другарят Гетман е неточно информиран. Касае се за влизането на млади момчета направо от ВИТИЗ. Страхът тук е необоснован. Навремето Кольо Динев, Раданов, Славка Славова направо от академията дойдоха тук. Ванча Дойчева също

дойде направо от ВИТИЗ в театъра. По-важният въпрос е не кога да влязат младите хора, а какво ще влезе в театъра. Ръководството на театъра трябва да следи развитието на младите хора във ВИТИЗ от приемането им до завършването им на академията.

ПЛАМЕН ЧАРОВ. Според мен трябва да се възстанови стажантския институт към театъра.

КОЛЪО ДИНЕВ. Аз имам какво да кажа, но не искам да отнемам възможността на колегите, които не са членове на художествения съвет да говорят. А аз утре ще се изкажа.

НИКОЛИНА ЛЪКОВА. Другарю Гетман, желанието на всички ни е и друг път да ни събирате, за да можем по-активно да участвуваме в определянето на художествената продукция на театъра. Моята препоръка е, ако се наложи промяна от така очертаните неща, нека пак да се съберем, за да обсъдим нещата.

АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН. Обещавам ~~хххх~~ да направя това, доколкото зависи от мен, но в много по-голяма степен то зависи от ръководството на обществените организации, които трябва да го изискват и да поддържат. Това повече е въпрос на вашата инициативност. Аз много разчитам на вашата помощ да мобилизирате колектива за работа.

ГЕОРГИ РАДАНОВ. Обезателно ще го мобилизираме.

НИКОЛИНА ЛЪКОВА. Искам да повдигна още един въпрос. Ние играем в три различни театри и ми е мъчно, когато в дадена вечер се играе спектакъл на Народния театър, а на витрините на театъра стоят афиши и плакати за чужди постановки, а за нашата няма нищо. Струва ми се, че не е сложно, ако във вечерта на спектакъла поне пред съответния театър се закача един обикновен афиш за спектакъла, защото хората идват и не знаят кой театър играе.

АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН. Ето един много важен въпрос. Другарю Григоров вземете си бележка и бързи мерки, за оправянето на това положение.

ЕМИЛ СТЕФАНОВ. Считам, че месеците май и юни ще бъдат най-горещи за работа, считам, заминаването за Москва нещо неотменимо. Датата 9 септември ние, значи, ще празнуваме в Москва, а това е нещо, кое-

то допълнително ни задължава да се представим изключително добре. Освен това ваканцията на театъра е също нещо неотменимо, а за да разполагаме с една ползотворна подготовка за Москва ние трябва да започнем работа най късно на 15 август. Значи ваканцията ще заеме месец юни и първата половина на август - т.е. ваканцията трябва да бъде от 30 юни до 15 август. Десет дни от месец юни освен това трябва да посветим на пътуване из провинцията и този гастрол трябва да се посвети на 30 годишнината на революцията. Нашите обществени организации трябва още отсега да съдействуват на ръководството във фиксирането на тези десет дена и в започването на проучване в кои градове ще играем, в осъществяването на контакти с техните местни ръководства.

АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН. Имам едно предложение да поемем шефство над Добруджанския район - Силистра, Добрич, Шумен, Русе, Варна, Толбухин. От там се обръщат с особено настойчива молба за подобно шефство и смятат, че гостуването на Народния театър ще им окаже значителна идеологическа помощ. Ето защо нека да се ориентираме още от сега към оглеждането на сцените и условията в южна Добруджа.

ПЛАМЕН ЧАРОВ. Искам да задам един въпрос, за който вие, другарю Гетман, сам ми дадохте повод. Но една или друга причина заболяването, смъртта или бременността на отделния човек в театъра става повод за падане на редица постановки. Смятате ли вие, че има незаменими артисти?

АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН. Смятам че има незаменими артисти, но ще обясня в какъв смисъл. Карамитев е незаменим в "Хенрих IV" и в "Край на книга VI", но това съвсем не означава, че тези роли въобще не могат да се играят от друг изпълнител, а за да се играят от друг - означава, че целите постановки трябва да се правят наново.

СЕВЕЛИНА ГЪОРОВА. Едно време Лилиев казваше, че няма незаменими арти-

сти, но има неповторими артисти. Искам да направя следното предложение. Всички пиеси, които литературното бюро иска да внесе в художествения съвет, първо да се удобряват от режисьорската колегия, защото съдбата на дадена пиеса в театъра най-вече зависи от решението дали има режисьор, който да застане зад нея.

АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН. Това е абсолютно справедливо решение, предлагам пиесата на Камен зидаров да се разгледа от режисьорската колегия и литературното бюро и чак след това, ако има решение на режисьорската колегия да се внесе за обсъждане в съвета.

СЕВЕЛИНА ГЪОРОВА. Мое дълбоко убеждение е, че всяка пиеса трябва да влиза в художествения съвет с режисьор, който стои зад нея.

АЛЕКСАНДЪР ГЕТМАН. Приема се.

бележките води

А. Каракостова

/А. Каракостова, драматург/